

prof. dr hab. Hanna Kostrzewska
rektor Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu

WYKSZTAŁCENIE

Magister sztuki Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu – specjalność teoria muzyki (1982); absolwentka Podyplomowych Studiów Doktoranckich Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (1985); doktor nauk humanistycznych w zakresie filozofii (Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu – 1993); doktor habilitowany sztuki (Wydział Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej w Krakowie – 2012); profesor sztuk muzycznych (Wydział Instrumentalny Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu – 2014); ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej (2016-2020).

DROGA ZAWODOWA

Zatrudniona w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu od 1985 roku
Kierownik Wydawnictwa Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego (od 1999)
Pełnomocnik Rektora ds. Współpracy z MNiSW (2005-2019)
Dziekan Wydziału Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Rytmiki (2012-2019)
Kierownik Katedry Teorii Muzyki (2015-2019)
Dziekan Wydziału Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej (2019/2020)
Pełnomocnik Rektora ds. Ewaluacji Uczelni (2019/2020)
Wiceprezes Towarzystwa im. F. Nowowiejskiego w Poznaniu (od 2008)
Rektor Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu (od 2020).

DOROBEK NAUKOWY

KSIĄŻKI:

Sonorystyka, Poznań 1994; wydanie II – Poznań 2009.
Analogia i muzyka. Z filozoficznych problemów muzyki, Poznań 2001.
Kazimierz Flatau, z serii Biografie, Poznań 2007.
Fresk w muzyce polskiej XX i XX wieku. W poszukiwaniu „differentia specifica”, Poznań 2012.
Pakiet informacyjny ECTS, opracowanie (współautorstwo), Poznań 2003.
ECTS information package, opracowanie (współautorstwo), Poznań 2003.
Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w latach 1999-2005. Do dokumentacji, opracowanie (współautorstwo), Poznań 2005.
Teka kompozytorska Feliksa Nowowiejskiego (współautorstwo), Poznań 2016.
20 lat Wydawnictwa Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, (współautorstwo), Poznań 2019.

Autorstwo ponad 40 artykułów i 30 referatów z zakresu szeroko pojętej kultury muzycznej oraz teorii muzyki.

PRACA REDAKCYJNA

Redakcja lub współredakcja ponad 200 monografii, prac zbiorowych, partytur, wydawnictw okolicznościowych, informatorów, kalendarium itd

Edycja ponad 100 CD i DVD

Redaktor naczelna czasopisma „De Musica Commentarii”.

ODZNACZENIA

Srebrny Krzyż Zasługi (2000); Medal Bene Merenti (2000); Odznaka Zasłużonego Działacza Kultury (2002); Odznaka Honorowa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej” (2008); Medal z okazji 100-lecia *Roty* F. Nowowiejskiego (2010); Medal Srebrny za Długoletnią Służbę (2012); Medal Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego „Labor Omnia Vincit” (2020); Medal Republiki Azerbejdżanu (2020); nagrody rektorskie (1993, 1995, 2000, 2001, 2002, 2003, 2006, 2007, 2009, 2012, 2013, 2017, 2019).

RODZINA

Mąż Piotr (skrzypek), córka Magdalena (skrzypaczka), zięć Roger (skrzypek), wnuczka Marta

ZAINTERESOWANIA NAUKOWE

Zainteresowania badawcze prof. dr hab. Hanny Kostrzewskiej skupiają się na szeroko pojętej kulturze muzycznej XX i XXI wieku. Jako teoretyk muzyki koncentruje się przede wszystkim na zagadnieniach dotyczących polskiej muzyki współczesnej, starając się interpretować te obszary kultury muzycznej, które do tej pory – jej zdaniem – były w rozważaniach naukowych pomijane lub niedostatecznie dookreślone. Początkowo, zajęła się zagadnieniem sonoryzmu, wychodząc od propozycji teoretycznej J. M. Chomińskiego. W dysertacji doktorskiej *Sonorystyka jako kategoria estetycznomuzyczna* pokazała – w ujęciu systemowym oraz historycznym – różnorakie sposoby uzyskiwania takich struktur muzycznych, w których barwa jest czynnikiem wyróżniającym oraz wiele miejsca poświęciła sonoryście jako kategorii estetycznej. W 1994 roku opublikowała książkę *Sonorystyka* (wyd. II Poznań 2009).

W toku prowadzonych rozważań, zastanawiając się nad kwestią zasadności użycia przez kompozytora takich a nie innych środków artystycznych w celu wyrażenia określonych stanów, zjawisk i obrazów, natrafiła na pojęcie analogii, które stało się obiektem jej dociekań badawczych w kolejnych latach. Relacja analogii odgrywa znaczącą rolę we wszystkich dziedzinach działalności człowieka, także w sferze kultury. Konstytuuje się jako podobieństwo – zgodność, równoległość – stanów rzeczy, częstokroć ontycznie różnych, nierzadko kreuje nowe wartości. Teoria analogii okazuje się pomocna również w interpretacji muzyki, a czasami odwołanie się do niej w tym procesie jest wręcz niezbędne – zwłaszcza wówczas, gdy rozważania prowadzone są w obrębie heteronomizmu. Rozpatrywanie zagadnienia analogii trwało pięć lat i zaowocowało publikacją *Analogia i muzyka. Z filozoficznych zagadnień muzyki* (Poznań 2001). Zgłębiając tajniki filozoficznych aspektów muzyki, równoległe prowadziła

badania polskiej współczesnej twórczości muzycznej, skupiając się na utworach m.in. takich kompozytorów jak: J. Astriab, Z. Kozub, F. Nowowiejski, K. Penderecki, K. Serocki, T. Szeligowski.

Z kolei wśród prowadzonych przez prof. dr hab. Hannę Kostrzewską projektów badawczych znalazł się m.in. projekt związany z osobą Kazimierza Flataua – postacią niezwykle i niekonwencjonalną, człowiekiem o wszechstronnych talentach i zainteresowaniach. Rezultatem tego projektu było opublikowanie książki z serii *Biografie*, pt. *Kazimierz Flatau* (Poznań 2007).

W 2004 roku prof. Kostrzewska rozpoczęła badania poświęcone polskim utworom zatytułowanym „fresk” (lub: „freski”, „fresco”, „fresque”, „al fresco”). Okazało się bowiem, iż wśród ponad stu dzieł tak zatytułowanych – powstałych w Europie i Ameryce Północnej – aż ponad czterdzieści skomponowano w Polsce. Tak pokaźna liczba utworów podobnie zatytułowanych spowodowała do teoretycznego spojrzenia na wspomniane kompozycje: czyżby doszło do ukonstytuowania, a następnie – upowszechnienia, muzycznej wypowiedzi nowego rodzaju? Jeżeli tak, to czy można wyodrębnić cechy wspólne dla tego typu utworów i na tyle dla nich swoiste, aby ewentualnie można było mówić o nowej kategorii w muzyce? W szczególności: jakie są uwarunkowania filiacji malarskiego tytułu z utworem muzycznym? Szczególnie interesująca wydała się zwłaszcza odpowiedź na pytanie: czy ta szczególna admiracja fresku przez kompozytorów polskich dotyczy jedynie tytułu, czy ma wpływ na formę utworu, czy też może nazywanie dzieł muzycznych freskami jest arbitralną, niedającą się uzasadnić decyzją kompozytora? I dalej: dlaczego ta kategoria jest przez polskich kompozytorów tak preferowana, że już od pół wieku w muzyce polskiej zaznacza się stała obecność utworów deklarujących właśnie „freskowy” charakter. Poszukiwanie „differentia specifica” muzycznych fresków prof. Hanna Kostrzewska zakończyła w 2012 roku; swoje rozważania zawarła w publikacji *Fresk w muzyce polskiej XX i XXI wieku. W poszukiwaniu differentia specifica* (Poznań 2012).

W ostatnich latach realizowała projekt Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego skupiony na badaniach hymnu polskiego: *Pieśń nieśmiertelna. W stulecie Polski niepodległej*, który zaowocował publikacją pod jej redakcją (2018).